

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS PHILIPPE LÉGER

29 päivänä toukokuuta 1997 *

1. ”Pilkun siirtäminen riittää muuttamaan ajatukseni merkityksen.” Tämä Micheler’ltä ¹ lainattu ajatus kuvaa erinomaisesti sitä syvää epävarmuutta, joka lukijalle voi syntyä saman tekstin kahden eri version suhteen, jos välimerkkien sijainti näiden kahden välillä vaihtelee. Corte suprema di cassazione on varmaankin tuntenut tätä samaa epävarmuutta, kun se on yrittänyt selvittää yhteisön säännöksen tarkkaa merkityssisältöä.

2. Hyvän pilkukuksen kaikkiin hienouksiin ja vivahteisiin on mahdollista tutustua tutkittaessa Corte suprema di cassazione esittämää ennakkoratkaisupyyntöä, jossa halutaan selvittää erästä niistä edellytyksistä, jotka liittyvät taloudelliseen toimijaan ja joista säädetään elintarvikkeiden merkintöjä ja esillepanoa koskevassa yhteisön lainsäädännössä. ²

3. Tutkin ensin nyt esillä olevan asian tosiseikkoja ja oikeudenkäyntimenettelyyn liittyviä seikkoja.

Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

4. Dega di Depretto Gino -yhtiölle (jäljempänä Dega) määrättiin hallinnollinen seuraamusmaksu, koska se oli markkinoinut Italiassa yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen yhtiön tuottamaa ja pakkaamaa ananassäilykettä (ananas sokერიliemessä) ilman, että niihin oli merkitty Italian lainsäädännössä ³ edellytetyt mainintoja; tämän lainsäädännön mukaan elintarvikkeiden merkinnöistä on ilmettävä erityisesti

”valmistajan, pakkaajan tai Euroopan talousyhteisöön sijoittautuneen myyjän nimi tai toiminimi taikka tavaramerkki ja toimipaikka.” ⁴

5. Pretore di Rovereto hyväksyi 20.11.1990 antamallaan päätöksellä tätä hallinnollista seuraamusmaksua vastaan nostetun kanteen ja kumosi maksun perustellen päätöstä sillä, että maksun määrääminen perustui edellä

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Linaus Berthier, P. V. ja Colignon, J.-P., *Le français pratique*, éditions Solar, s. 192.

2 — Kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/112/EY (EYVL 1979, L 33, s. 1, jäljempänä direktiivi tai direktiivi 79/112/EY).

3 — Tällä tarkoitetaan kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 79/112/EY ja erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeista annetun direktiivin 77/94/EY täytäntöönpanosta 18.5.1992 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 322 §:n 3 h kohtaa.

4 — Italiankielinen teksti, sellaisena kuin kansallinen tuomioistuin on sen esittänyt ennakkoratkaisupyyntönsä 1 kohdassa, on seuraavanlainen: "il nome o la ragione sociale o il marchio depositato e la sede del fabbricante o del confezionatore o di un venditore stabilito nella Comunità economica europea".

mainitun lainsäädännön virheelliseen tulkintaan. Pääasiana käsittelevä tuomioistuin katsoi nimittäin, että ilmaisu ”Euroopan talousyhteisöön sijoittautuneen” koskee ainoastaan myyjien ryhmää ja että tästä syystä ulkopuoliseen maahan sijoittautuneen tuottajapakkaajan osalta riitti, että sen nimi ja osoite mainittiin, kuten nyt esillä olevassa asiassa oli menetelty.

6. Provincia autonoma di Trento ja Ufficio del medico provinciale di Trento (jäljempänä Trenton maakunnan hallintoviranomaiset) tekivät kassaatiovalituksen, jonka ainoassa valitusperusteessa kiistetään Pretoren esittämä riidanalaisista kansallista säännöstä koskeva tulkinta. Ne katsovat näet, että loppukuluttajan suoja voidaan täysin taata vain, jos tuotteen pakkausmerkinnöissä mainitaan vähintään yhden yhteisöön sijoittautuneen toimijan (tuottaja, pakkaaja tai myyjä) yhteystiedot.

7. Corte suprema di cassazione huomauttaa, että sen tulkittavaksi annetun kansallisen säännöksen ”sanamuoto on lähes samansisältöinen” kuin direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohta, jonka ranskankielisen version mukaan seuraavat tiedot on pakollisesti merkittävä elintarvikkeisiin: ”le nom ou la raison sociale et l'adresse du fabricant ou du conditionneur,⁵ ou d'un vendeur établi à l'intérieur de la Communauté”; italiankielinen versio on seuraavan sisältöinen: ”il nome o la ragione sociale e l'indirizzo del fabbricante o del condizionatore o di un venditore stabilito nella Comunità”.

8. Kansallinen tuomioistuin päättää tästä, että annettava ratkaisu edellyttää ”välttämättä ja ennen kaikkea” tämän yhteisön säännöksen tulkintaa, ”koska on ilmeistä, että Italian kansallisessa säännöksessä vain toistetaan” viimeksi mainittu säännös, ja tästä syystä kansallinen tuomioistuin kehottaa yhteisöjen tuomioistuinta vastaamaan seuraavaan kysymykseen:

”Onko kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 3 artiklan 1 kohdan 6 kohtaa tulkittava siten, että siinä käytetyn ilmaisun ’yhteisöön sijoittautuneen’ on katsottava viittaavan ainoastaan myyjään vai voiko se viitata myös valmistajaan ja/tai pakkaajaan, jos yhteisöön sijoittautunutta myyjää ei ole? Onko tässä säännöksessä siis katsottava edellyttävän, että valmistaja ja/tai pakkaaja on sijoittautunut yhteisöön, jos yhteisöön sijoittautunutta myyjää ei ole?”

Yhteisön säännökset

9. Elintarvikkeiden merkintöjä koskevan direktiivin tarkoituksena on ”yhteisön yleisten, kaikkia markkinoille saatettavien elintarvikkeita koskevien säännösten antaminen”.⁶ Direktiivillä säädetyt lainsäädännön lähentämisen avulla vältetään näiden tuotteiden

5 — Huomautan heti tästä pilkusta, johon palaan myöhemmin.

6 — Direktiivin kolmas perustelukappale.

vapaan liikkuvuuden esteet, jotka voivat johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen, yhteismarkkinoiden toiminnan edistämiseksi.⁷ Direktiivin ”ensisijaisena tarkoituksena tulisi olla kuluttajan valistaminen ja suojeleminen”.⁸ Tässä tarkoituksessa direktiivissä säädetään erityisesti, että merkinnöissä on oltava tietyt maininnat, jotka on luetteltu tyhjentävästi. Tämä luettelo on 3 artiklan 1 kohdan 1—8 alakohdassa.

Vastaus ennakkoratkaisukysymykseen

10. Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohtaa pääasiallisesti siltä osin, koskeeko edellytys ”yhteisöön sijoittautumisesta” ainoastaan myyjää, vai sitä vastoin onko kunkin tässä kohdassa mainitun taloudellisen toimijan pakko täyttää tämä edellytys (valmistaja, pakkaaja ja myyjä).

11. Tarkkaavainen lukija lienee huomannut sen hienoisen eron, joka on italiansankielisen ja ranskankielisen version välillä: ensin mainitussa ei ilmaisua ”tai yhteisöön sijoittautuneen myyjän” eroteta pilkkulla muista mainituista toimijoista.

12. Ranskankielisessä versiossa tämän pilkun sijainnilla on se etu, että sillä mielestäni hyvin selkeästi erotetaan viimeiseksi mainittu toimija kahdesta muusta ja osoitetaan, että tämä on näistä kolmesta ainoa, johon riidanalainen ilmaisu voi liittyä. Näyttää siltä, että

tämän säännöksen englanninkielistä versiota, jossa siinäkin on pilkku, on luettava samaan tapaan: ”the name or business name and address of manufacturer or packager, or of a seller established within the Community”.

13. Sekä saksankielinen (”den Namen oder die Firma und die Anschrift des Herstellers, des Verpackers oder eines in der Gemeinschaft niedergelassenen Verkäufers”) että hollanninkielinen (”de naam of de handelsnaam en het adres van de fabrikant of van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper”)⁹ teksti ovat nekin yksiselitteisiä. Näiden kahden kielen lauseopillisten erityispiirteiden nojalla voidaan nimittäin vielä selvemmin havaita, että ilmaisulla ”yhteisöön sijoittautuneen” (”in der Gemeinschaft niedergelassenen”) ja ”in de Gemeenschap gevestigde”) viitataan vain ”myyjään” (”Verkäufers” ja ”verkoper”), koska tämä ilmaisu edeltää välittömästi myyjä-sanaa ja estää näin ymmärtämästä tekstiä siten, että riidanalainen edellytys liittyisi jokaiseen mainituista kolmesta toimijasta.

14. Sitä vastoin tämän tekstin italiansankielinen versio, johon kansallisen tuomioistuimen kysymys liittyy, kun sitä verrataan myöhempiin käännöksiin,¹⁰ voitaisiin ymmärtää täysin eri tavoin. Riidanalaiselle säännökselle annettava tulkinta ei kuitenkaan voi riippua vain tästä kieliversiosta, toisin kuin Italian

⁹ — Kursivointi tässä.

¹⁰ — Espanjankielisessä versiossa ei myöskään ole jälkeäkään riidanalaisesta pilkusta (”el nombre o la razón social y la dirección del fabricante o del embalador o de un vendedor establecido dentro de la Comunidad”). Tanskankielinen ja kreikkankielinen versio näyttävät myös olevan ”italialaisen mallin” mukaisia.

⁷ — Direktiivin ensimmäinen ja toinen perustelukappale.

⁸ — Direktiivin kuudes perustelukappale, kursivointi tässä.

hallituksen edustaja on istunnossa väittänyt. Ei näet voida pätevästi väittää, että velvollisuus ottaa huomioon muut kieliversiot merkitsisi samaa kuin se, että italialaisia toimijoita kohdellaan eri tavoin ja heille vahingollisella tavalla, sillä yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti todennut, että

” — yhteisön oikeuden säännöksen eri kieliversioita on tulkittava yhdenmukaisesti ja tästä syystä kieliversioiden erotessa toisistaan niiden yhdenmukainen tulkinta edellyttää, että kyseistä säännöstä tulkitaan sen säännöksen yleisen rakenteen ja tarkoituksen perusteella, jonka osa säännös on”.¹¹

15. Koska eri kieliversioiden välillä esiintyy jatkuvasti epävarmuutta ja koska yhtäkään niistä ei voida asettaa toisten edelle, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on syytä yrittää määrittää sen käsiteltävänä olevan säännöksen merkityssisältö sen säännöksen systematiikan ja tarkoituksen perusteella, jonka osa säännös on.

16. Ennen kuin käsittelem tätä asiaa, ehdotan kuitenkin, että yhteisöjen tuomioistuin ottaa huomioon mielestäni ratkaisevan seikan.

17. Pilkkun lisäämisestä aiheutuneen vivahde-eron tärkeys, ainakin ranskan- ja englanninkielisissä versioissa, ei jäänyt huomaamatta talous- ja sosiaalikomitealta, joka ehdotti tuolloin vielä luonnosastcella olevaa direktiiviä 79/112/ETY¹² koskevassa lausunnossaan, että pilkkutusta muutettaisiin, pyrkien juuri siihen, että yhteisöön sijoittautumista koskevaa edellytystä olisi sovellettu jokaiseen kyseisessä säännöksessä mainittuun taloudelliseen toimijaan.

18. Direktiiviluonnoksen 3 artiklaa käsittelevässä edellä mainitun lausunnon osan ”erityisiä huomautuksia” 2.7.1. kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komitea katsoo, että pakkausääreessä on oltava yhteisössä olevaa vastuuhenkilöä koskeva maininta. Näin ollen komitea vaatii, että 6 alakohta laaditaan seuraavasti:

’Le nom ou la raison sociale et l’adresse du fabricant ou du conditionneur, ou d’un vendeur, établi à l’intérieur de la Communauté’”.¹³

11 — Asia C-449/93, Rockfon, tuomio 7.12.1995 (Kok. 1995, s. I-4291, 28 kohta, kursivointi tässä), jossa viitataan asiaan 30/77, Bouchereau, tuomio 27.10.1977 (Kok. 1977, s. 1999, 14 kohta). Ks. myös esim. asia 100/84, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 28.3.1985 (Kok. 1985, s. 1169, 17 kohta), ja asia C-72/95, Kraaijeveld ym., tuomio 24.10.1996 (Kok. 1996, s. I-5403, 28 kohta).

12 — Lausunto, joka koskee ehdotusta kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettavaksi neuvoston direktiiviksi (EYVL 1976, C 285, s. 3).

13 — Tässä säännösehdotuksessa on kaksi pilkkua, jotka erottavat ilmaisun ”ou d’un vendeur” muusta virkkeestä.

(”Yhteisöön sijoittautuneen valmistajan tai pakkaajan taikka myyjän nimi tai toiminimi ja osoite”.)

Tämän ehdotuksen italiankielinen versio on vieläkin selkeämpi:

”Il Comitato ritiene che l’imballaggio debba comportare l’indicazione della persona responsabile nella Comunità. Esso chiede quindi che il punto 6 sia redatto nel modo seguente:

”il nome e cognome o la ragione sociale e l’indirizzo del fabbricante o del condizionatore o di un venditore *stabiliti* nella Comunità”.¹⁴

19. Se, että tätä ehdotusta ei hyväksytty, kun riidanalainen säännös laadittiin lopulliseen muotoonsa¹⁵, voi mielestäni merkitä vain sitä, että yhteisön lainsäätäjä käsitti yhteisöön sijoittautumista koskevan edellytyksen liittyvän vain myyjään.

14 — Korostan sitä, että tässä italiankielisessä versiossa ehdotettiin, että verbin ”sijoittautua” menneen aikamuodon monikollista partisiippimuotoa muutettaisiin (*stabiliti*) sijasta *stabiliti*), jolloin se olisi viitannut kaikkiin mainittuihin toimijoihin eikä ainoastaan yhteen niistä.

15 — Direktiivi 79/112/ETY on sisällöltään täsmälleen sama kuin teksti, jota komissio alun perin ehdotti neuvostolle 30.3.1976 esitettyssä ”ehdotuksessa kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettavaksi neuvoston direktiiviksi”, johon sisältyi myös italiankielinen versio.

20. Riidanalaisen säännöksen tarkoitukseen perustuva tulkinta vain vahvistaa tätä arviota.

21. Tältä osin, kuten Italian ja Kreikan hallitus ovat perustellusti todennet, yhteisöjen tuomioistuin on jo määritellyt direktiivin 79/112/ETY systematiikkaa ja tarkoitusta seuraavasti:

”Niin direktiivin perusteluista kuin sen 2 artiklastakin ilmenee, että sen tavoitteena on elintarvikkeiden loppukuluttajan valistaminen ja suojeleminen erityisesti näiden tuotteiden luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperän tai valmistus- taikka tuotantomenetelmän osalta”.¹⁶

22. Minusta ei vaikuta siltä, että kuluttajan valistamista ja suojaamista haittaa se, että viittaus yhteisön ulkopuoliseen valtioon sijoittautuneeseen tuotteen valmistajaan tai pakkaajaan sallitaan.

16 — Asia 298/87, Smanor, tuomio 14.7.1988 (Kok. 1988, s. 4489, 30 kohta). Ks. myös asia C-285/92, Iwec Provinciën, tuomio 17.11.1993 (Kok. 1993, s. I-6045, 14 ja 15 kohta).

23. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdan ”pääasiallisena tavoitteena on mahdollistaa se, että kuluttaja voi saada yhteyden johonkin niistä toimijoista, jotka vastaavat elintarvikkeen tuotannosta tai markkinoinnista, jotta kuluttaja voi tarvittaessa ilmoittaa tälle ostamaansa tuotetta koskevat myönteiset ja kielteiset seikat”.¹⁷

24. Tämä tavoite voidaan tehokkaasti saavuttaa vain, kuten komissio korostaa, jos loppukuluttaja voi vaivatta yksilöidä tuotteesta vastuussa olevan toimijan. Tämän vuoksi yhteisön lainsäätäjä on halunnut nimenomaisesti erottaa elintarvikkeiden tuottajan ja jakelijan välisen kuljetusketjun kolme pääasiallista toimijaa asettamatta ketään niistä parempaan asemaan kuin toiset. Tämä ratkaisu on edellyttänyt kuitenkin loogisesti sitä, että näin yksilöidyt toimijat erotetaan toisistaan tiettyllä tavalla.

25. Tuotteen valmistaja ja pakkaaja ovat näet periaatteessa vakaita ja vaivattomasti yksilöitävissä olevia toimijoita ja tästä syystä ne ovat vaivattomasti tavoitettavissa. Nämä ominaisuudet aiheuttavat sen, että valmistaja ja pakkaaja täyttävät ne edellytykset, joilla tarkoitettun tavoitteen tehokkuus varmistetaan.

26. Ei voida kuitenkaan katsoa, toisin kuin Italian viranomaiset ja Kreikan hallitus väittävät, että niihin voidaan soveltaa 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa säädettyä yhteisöön sijoittautumista koskevaa edellytystä, päätyemättä hyvin yllättäviin lopputuloksiin.

27. Nämä kaksi direktiivissä tarkoitettua toimijaa ovat ainutlaatuisia siinä kuljetusketjussa, joka saattaa elintarvikkeen loppukuluttajan ulottuville.¹⁸ Jos vaaditaan, että merkinnässä on mainittava näiden toimijoiden sijoittautuneen yhteisöön, tästä seuraa, että vain yhteisön alueella valmistetuilla tai pakatuilla elintarvikkeilla on pääsy yhteisön markkinoille. Tämä ei varmastikaan ole voinut olla lainsäätäjän tahto.

28. Jos tässä tulkinnassa kuitenkin haluttaisiin pysyä yrittäen välttää tätä seurausta, riidanalainen teksti voitaisiin ymmärtää siten, että siinä vaaditaan systemaattisesti mainitsemään, että jokin asianomaisista kolmesta toimijasta on sijoittautunut yhteisöön, siten, että jos tuotetta *ei ole* valmistettu tai pakattu yhteisössä, jokin yhteisöön sijoittautunut myyjä olisi pakko mainita. Mutta kuinka

17 — Komission kirjalliseen kysymykseen 28.7.1995 antama vastaus (nro E-2170/95, EYVL C 340, s. 19).

18 — Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdan ranskankielisessä versiossa ovat sanat ”*du fabricant*” ja ”*du conditionneur*” (italiaksi ”del”; englanniksi ”the”), mutta ”*d’un vendeur*” (italiaksi ”un”; englanniksi ”a”). *Du* on määräinen artikkeli (tarkemmin sanoen se on ranskankielessä ns. supistettu määräinen artikkeli, joka on lyhenne prepositiosta *de* ja määräisestä artikkelista *le*, kun taas *un* on epämääräinen artikkeli).

tässä tapauksessa perusteltaisiin se, että lain-sääätäjä ei ole hyväksynyt talous- ja sosiaali-komitean aikanaan esittämää lausuntoa?

29. Jos sitä vastoin myyjä halutaan mainita, edellytys, jonka mukaan sen on oltava sijoit-tautunut yhteisöön, on perusteltu tarkoite-tun tavoitteen kannalta katsoen. Vaikka direktiivissä viitataan vain yhteen ainoaan valmistajaan tai yhteen ainoaan pakkaajaan, tuotteen markkinointiketjuun voi kuulua eri myyjiä. Tästä syystä vaatimus, jonka mukaan pakkausmerkinnöissä mainitun myyjän on oltava sijoittautunut yhteisöön, ei johda sii-hen, että vaadittaisiin, että vain "yhteisön" tuotteita voidaan jakaa unionin alueella, toi-

sin kuin valmistajaan tai pakkaajaan sovellet-tavasta samasta edellytyksestä voitaisiin pää-tellä. Toisaalta, kuten komissio toteaa, koska myyjä on taloudellinen toimija, joka on epä-varmempi ja vaikeammin yksilöitävissä kuin valmistaja tai pakkaaja, vaatimus, jonka mukaan sen on oltava yhteisöön sijoittautu-nut, edesauttaa rajoittamaan näitä hanka-luuksia.

30. Edellä esitetyn perusteella yhteisöjen tuomioistuin ei mielestäni voi katsoa, että direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa edellytetään ilmaisun "yhteisöön sijoittautu-neen" liittyvän valmistajaan tai pakkaajaan.

Ratkaisuehdotus

31. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Corte suprema di cassazionelle seuraavasti:

Kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä jou-lukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 3 artiklan 1 kohdan 6 ala-kohtaa on tulkittava siten, että siinä olevalla ilmaisulla "yhteisöön sijoittautuneen" viitataan ainoastaan myyjään, eikä valmistajaan tai pakkaajaan, joiden yhteystiedot voivat ilmetä pakkausmerkinnöistä, vaikka ne olisivatkin yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita toimijoita.